

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2021. F.178/14.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2021. év november 15. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy eljárás alá vont személy **1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont személyt arra, hogy 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg.

Indokolás:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

I.E. bejelentő azt kifogásolta, hogy az általa kölcsönadott 15 millió forintot az eljárás alá vont ügyvéd többszöri írásbeli felszólítás ellenére sem fizette neki vissza, leveleire nem válaszol.

A vezető fegyelmi biztos rendelte el az előzetes vizsgálatot.

A bejelentő írásban bejelentette, hogy az általa kezdeményezett „etikai vizsgálatot kéri tárgyalannak tekinteni, mivel az eljárás alá vont ügyvéddel a megegyezés megtörtént...”

Az eljárás alá vont személy előterjesztette igazoló nyilatkozatát és közölte, hogy a bejelentő sem neki, sem az ügyvédi irodának nem volt ügyfele, vele semmilyen megbízási vagy letéti szerződést nem kötött.

A fegyelmi biztos a hivatalból indult előzetes vizsgálatot megszüntette. A határozatot a bejelentőnek megküldték, aki az ellen kifogást terjesztett elő.

A bejelentő beadványa - amely még a megszüntető határozat átvétele előtt került feladásra - részletes tényelődást terjesztett elő a kölcsönrel kapcsolatban és egyben a korábban általa előterjesztett bejelentés további kivizsgálását kérte, visszavonva az eljárás megszüntetésére tett nyilatkozatát. Hivatkozott arra, hogy a kérelmének visszavonására azért került sor, mert az eljárás alá vont személy vállalta, hogy részére havi 300.000.Ft-ot, mint elmaradt hasznot mindaddig megfizet, amíg a kölcsön visszafizetésre nem kerül.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos vezető fegyelmi főbiztosa a bejelentő kifogására tekintettel a BÜK fegyelmi biztosát a fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította.

Ezt követően a fegyelmi biztos fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatot hozott, amelyben rögzítette, hogy a bejelentő bejelentésében foglaltak szerint az eljárás alá vont ügyvéd a 15 millió Ft kölcsönt nem fizette vissza annak ellenére, hogy a kölcsönszerződést kiegészítették, az eljárás alá vont ügyvéd tartozáselismerő nyilatkozatot tett.

A kölcsönszerződésben vállalt kötelezettség teljesítéséért a [...] Ügyvédi Iroda is kezességet vállalt.

Bejelentő a bejelentésében úgy nyilatkozott, hogy az eljárás alá vont személy a kölcsönt részére nem fizette vissza.

A bejelentésben foglaltak bizonyítottságuk esetén fegyelmi vétség megállapítására alkalmasak, ekként a fegyelmi eljárás lefolytatása indokolt.

Tényállás:

Az eljárás alá vont személy és a bejelentő 2011. december 12-én kötött kölcsönszerződés alapján 15.000.000 Ft kölcsönt adott az eljárás alá vont személynek, aki azt határidőben nem fizette meg a bejelentő részére. 2012.01.04. napján a kölcsönszerződést kiegészítették azzal, hogy az eljárás alá vont személy 2011.12.13. napjától kezdődően havi 300.000.-Ft-ot fizet elmaradt haszon címén a bejelentőnek, a kölcsön visszafizetéséig.

2014. augusztus 29-én az eljárás alá vont személy tartozáselismerő nyilatkozatot tett, melyben elismerte, hogy az időközben felvett további 5 millió forint kölcsönrel együtt a bejelentőnek 20 millió forinttal tartozik.

Az első kölcsönszerződésben vállalt kötelezettség teljesítéséért a [...] Ügyvédi Iroda és a [...] kezességet vállalt.

A felek között vita volt abban a kérdésben, hogy a bejelentő részére történő teljesítésnek számít, ha a kölcsönt az eljárás alá vont személy a bejelentő házastársának fizeti vissza az életközösség megszakadását követően.

Az eljárás alá vont személy védekezése:

Az eljárás alá vont személy a fegyelmi felelősségét nem ismerte el, vitatta, hogy a bejelentővel bármiben megegyezett, mivel a kölcsönszerződése már nincs meg.

Előadta, hogy sem a bejelentő, sem a férje, Z.Gy. soha nem voltak az ügyfelei. Ismerte őket, a bejelentővel 2011. és 2020. között nem találkozott.

Az eljárás alá vont személy előadta, hogy Z.Gy.-t 25 éve ismeri. A valóságban Z.Gy.-tól kért kölcsön és azt meg is adta neki, ez kb. 2, 3, vagy 4 éve volt, az időpontra pontosan nem emlékezett. Nem tudja, hogy a bejelentővel kötött-e kölcsönszerződést.

Egy esetben megkereste a bejelentőt őt személyesen azért, hogy a férjéről információt kérjen, természetesen ezt megtagadta.

Sem a házassági bontóperről, sem magáról a bejelentő házasságáról nem tud semmit, nem vett részt a felek bontóperében semmilyen formában.

2020-ban kapott felszólítást a bejelentőtől a kölcsön visszafizetésére, válaszában tájékoztatta a bejelentőt, hogy a kölcsönt visszafizette a bejelentő megbízottjának.

Úgy tudja, hogy a bejelentő és a férje között van valami elszámolási vita, de részletekről nem tud. Előadta, hogy a bejelentő számláján volt Z.Gy. pénze is, így takargatták a büntetőeljárás miatt. Határozottan állította, hogy már négy éve visszafizette Z.Gy.-nak a kölcsönt. A tartozáselismerő nyilatkozatra nem emlékszik.

A Fegyelmi Tanács meghallgatta a bejelentőt, aki előadta, hogy ő kötötte 2011. december 12-én a kölcsönszerződést az eljárás alá vont személlyel, 15 millió forintra.

A szerződésnél a [...] Ügyvédi Iroda készfizető kezességet és a [...] is kezességet vállalt. A bejelentő 2013 áprilisában további 5 millió forintot adott az eljárás alá vont személynek.

2014. augusztus 29-i kelettel egy tartozáselismerő nyilatkozat készült.

Bejelentő előadta, hogy az eljárás alá vont személy ez idáig semmit nem fizetett vissza a részére, így az összes tartozása 20 millió forint.

Kapott egy levelet az eljárás alá vont személytől, amelyben közölte, hogy a kölcsönt a megbízottjának visszafizette.

Bejelentő állította, hogy ő senkit nem bízott meg a pénz átvételével, ezt közölte is az eljárás alá vont személlyel.

Miután 2015. december 31-én lejárt a kölcsön visszafizetési határideje, és addig nem fizetett vissza semmit, írt az eljárás alá vont személynek egy felszólító levelet.

A bejelentő előadta, hogy a férjével, Z.Gy.-val az életközösségük 2020. szeptember 10-én szakadt meg.

A bejelentő később úgy nyilatkozott, hogy 2011-ben a kölcsönszerződés megkötése után a férjével közös pénzből adta az eljárás alá vont ügyvédnek a 15 millió forintot, mert csak a bejelentő számláján volt pénz. Z.Gy. tolmácsolta az eljárás alá vont ügyvéd kérését felé és ő a közös vagyonból odaadta a pénzt.

Az eljárás adataiból megállapítható, hogy a bejelentő és házastársa, Z.Gy. jelenleg válófélben vannak, továbbá, hogy Z.Gy. és az eljárás alá vont személy több évtizede jó barátságban vannak.

A fegyelmi tárgyaláson Z.Gy. tanú előadta, hogy az eljárás alá vont személy mind a 20 millió forintot visszafizette neki, készült erről papír is, de az a 2019-es költözés során elkeveredett valahová.

Amikor büntető eljárás indult ellene, akkor zár alá vették a vagyonát 160 millió Ft összegben.

A büntető eljárás végén a zár alá vételt feloldották, az erről szóló végzés igazolja, hogy a pénz hozzá tartozott, amiből az eljárás alá vont kért és kapott kölcsön.

A bejelentő igénypert is indított a 160 millió forintra és elveszítette a pert, ez is azt igazolta, hogy az ő pénze volt a 160 millió.

Határozottan kijelentette, hogy visszakapta a pénzt, így nem áll fenn tartozása az eljárás alá vont személynek.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként végindítványában a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatában írt álláspontját az írásbelivel egyezően mind a tényállásában, mind pedig a jogi következtetéseiben fenntartotta.

Előadta, hogy a rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a bejelentő bejelentette a tartozás elismerést, azonban erről igazolást nem csatolt.

Az iratok tartalma szerint 2015. december 31-ig kellett az eljárás alá vont személynek a kölcsönt visszafizetni és a bejelentő 2020. december 31-ét megelőzően, még december hónapban felszólította az eljárás alá vont személyt a teljesítésre. Álláspontja szerint a felszólítás a régi Ptk. szerint megszakította az elévülést, így erre az ügyletre még a régi Ptk. szabályait kell alkalmazni.

A fegyelmi biztos végindítványában hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint sem a fegyelmi vétség, sem a követelés nem évült el, így az eljárás alá vont személy magatartása nem összeegyeztethető az ügyvédektől elvárható magatartással. Indítványozta 1 rb. fegyelmi vétség megállapítását és írásbeli megrovás alkalmazását, a felmerült költségek megfizetésére való kötelezést.

A fegyelmi tanács döntése:

A Fegyelmi Tanács a tényállást a felek vallomása és a rendelkezésre álló iratok alapján állapította meg.

Az okirati bizonyítékok és az eljárás alá vont személy nyilatkozata alapján megállapítható volt, hogy a bejelentő és az eljárás alá vont személy között ügyvédi megbízási szerződés nem jött létre, a felek közötti jogviszony magánjellegetű volt.

Tényként lehet megállapítani, hogy a bejelentő házastársa rendelkezett megfelelő vagyonnal a kölcsönadás idején.

Teljesen életszerű, hogy a Z.Gy. elleni büntető eljárás miatt Z.Gy. a pénzét a házastársa bankszámláján tartotta, így kerülhetett sor arra, hogy a kölcsön idején az összeget a bejelentő utalta át bankszámlájáról a házastársa beleegyezése és kérése alapján az eljárás alá vont személynek, és emiatt készült a kölcsönszerződés is a bejelentővel.

Ugyan a bejelentő továbbra is állította, hogy a kölcsön a mai napig nem került visszafizetésre, ezzel szemben Z.Gy. állította, hogy a kölcsönt visszakapta, ez összhangban áll az eljárás alá vont nyilatkozatával, hogy nem áll fenn a tartozása, így a Fegyelmi Tanács tovább nem vizsgálta a tartozás fennállását.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a kölcsönszerződésben foglalt írásbeli kötelezettségének határidőben nem tett eleget, és a kölcsön visszafizetése tárgyában kötött különböző megállapodások ellenére a kölcsön összegét nem a szerződésben megjelölt személynek fizette vissza, azaz magánszemélyként nem az ügyvédtől elvárható jogkövető magatartást tanúsított. Miután a kölcsönszerződésről okirat készült, akkor gondoskodnia kellett volna arról, hogy a visszafizetésről is a szükséges okirat elkészüljön. Így elkerülhető lett volna a jelen eljárás.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. § szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteletségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) *ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.*

A Ptk. 6:1. § (1) bekezdése értelmében a kötelelem kötelezettség a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás teljesítésének követelésére.

A Ptk. rendelkezéséből fakadóan az eljárás alá vont személy kötelezettsége is a szerződésben vállalt szolgáltatás – a kölcsön visszafizetésének – szerződésszerű teljesítése.

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont személy nem szerződésszerűen teljesített, így magatartása a fentiek szerint alkalmas volt az Üttv. 107. § b) pontja szerinti fegyelmi megvalósítására.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont személy megsértette az Ügyvédi Etikai Szabályzat Preambuluma d) pontjának, valamint a Ptk. 6:1. § (1) bekezdésének rendelkezését, amellyel az Üttv. 107. § b) pontjában meghatározott, 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményt nem tárt fel, és enyhítő körülményként értékelte, hogy több mint 20 éves ügyvédi tevékenysége alatt nem volt az eljárás alá vont személy ellen fegyelmi eljárás.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont személyt az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás általános költségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2022. március 24. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2021. F. 178.)